

der beskæftiger ca. 300 Mennesker, og af hvis Produktion de $\frac{4}{5}$ som nævnt genudføres, føler sig meget ilde berørt af Toldvæsenets Stilling til dette Spørgsmaal, og at denne Stilling kan blive bestemmende for, at Selskabet, naar dets Lejemaal af de Fabrikslokaler, det nu benytter, udløber, flytter sin Virksomhed til et andet Land, hvor man viser større Forstaaelse overfor fornuftige og rimelige Krav. Jeg kan i saa Henseende oplyse, at et Naboland har tilbudt Selskabet gratis Fabrikslokaler, hvis Selskabet vil forlægge sin Virksomhed dertil. Det er mit Indtryk af de Dokumenter, der er i min Besiddelse, at Toldvæsenets Centraladministration anser en Virksomhed som den her nævnte for betydningsløs eller maaske endog skadelig for Landet, men jeg haaber, at den højtærede Finansminister ikke paa dette Punkt deler Toldvæsenets Anskuelse. Den Kortsynethed og fuldstændige Mangel paa Forstaaelse, Toldvæsenets Centraladministration har lagt for Dagen i det her omhandlede Tilfælde, skulde dog nødvendigvis føre til, at en saa, baade direkte og indirekte, betydningsfuld og betydelig Indtægtskilde for Landet blev berøvet os, og jeg frygter alvorligt for, at det vil blive Tilfældet, saafremt den højtærede Finansminister ikke tager sig af Sagen og belærer rette vedkommende om, at saadan kan man ikke optræde. Skulde den højtærede Finansminister ønske mere detaljerede Oplysninger om Sagen, er jeg naturligvis til Tjeneste. Jeg kan tilføje, at jeg i min Besiddelse har en Erklæring fra en af det paagældende Selskabs Ledere, gaaende ud paa, at en af Toldvæsenets øverste Embedsmænd paa det Tidspunkt, da Selskabet begyndte sin Import af Automobilede, overfor vedkommende har erklæret, at hele Importtolden for den Del af Automobiledelene, der blev genudført fra Danmark, vilde blive Selskabet refunderet med Fradrag af 3 eller 4 pCt., medens Fradraget nu andrager 30 à 40 pCt. eller det dobbelte Beløb.

Ibsen: Da vi ikke i dette høje Ting endnu har faaet indført de Spørgetimer, som bl. a. jeg har henledet Opmærksomheden paa, men man under første Behandling af Finanslovsforslaget kan tale om alt mellem Himmel og Jord, skal jeg her benytte Lejligheden til at fremdrage nogle lokale Spørgsmaal. Under forrige Aars Finanslovbehandling søgte jeg at henlede dette høje Tings og de paagældende Ministres Opmærksomhed paa de store Ofre, som Byerne

ved Isefjorden havde bragt for at faa deres Havnevæsen i Orden. En By som Holbæk har nu faaet sin Havn uddybet fra 12 Fod til 18 Fod, saa den er en god dansk Havn, Trafikken er taget til, og der bliver yderligere arbejdet paa en Udvidelse af Havnen for at skabe mere Kajplads til den forøgede Trafik. Denne Havns Udvidelse, hvad der ogsaa gælder for Havnene ved de andre Isefjordsbyer, er baseret paa, at man har faaet gennemgravet Barrerne, der ligger lige Syd for Isefjordens Indløb, saaledes at dette nu er til at besejle for større Skibe. Man har stadig ønsket at faa denne Indsejling belyst, saa det blev muligt at sejle igennem den ogsaa om Natten. Allerede saa langt tilbage som i 1921 henvendte man sig til Ministeriet herom og fik et Svar, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere. I sit Svar af 29. September 1921 skriver Marineministeriet, at Staten ikke kunde foretage sig noget i Retning af Natbelysning, saa længe Sejlsadsen paa Isefjordshavnene var saa ringe, og før der var oparbejdet en større Trafik. Den Henvendelse, jeg i Fjor rettede, synes ikke at have vundet større Ørenlyd hos de daværende Ministre. Den daværende Trafikminister svarede, at Udgifterne til en saadan Belysning efter Forespørgsel i Marineministeriet vilde andrage over 100 000 Kr., og at denne Udgift vilde blive alt for stor i Forhold til den Trafik, som var paa Fjorden. Men, føjede Ministeren til: Det er jo muligt, at Trafikken kan vokse saa stærkt, og Sejlsadsen paa Holbæk ligeledes, at man bliver nødt til at foretage noget ekstraordinært med Hensyn til Belysningen af Isefjords-Indsejlingen. I denne Forbindelse stillede Ministeren ogsaa en Udvidelse af Sejltredden i Udsigt. Den daværende Marineminister nævnte ogsaa i Anledning af denne min Forespørgsel — jeg tillader mig atter her at citere —, at hvis Belysningen skulde være tilstrækkelig, vilde den koste i hvert Fald 100 000 Kr. straks og desforuden betydelige Beløb til Vedligeholdelse og Tilsyn. Ministeren mente, det i det hele taget var et stort Spørgsmaal, om dette var noget, man skulde klare fra Statens Side, eller om det ikke snarere var de paagældende Byer, som maatte tage Initiativet hertil eller i alt Fald betale en vis Del af Omkostningerne, for saa vidt som man vilde have en bedre Belysning af Renden deroppe. Men saa sagde Ministeren endvidere, at der ikke var givet noget Løfte af Marineministeriet om Belysning af denne Sejltredden, naar Trafikken voksede. Jeg tillader mig i denne Forbindelse stadig at henholde mig til Marineministeriets Svar